

Recensie: Waitress & 9 to 5,***

Adelphi Theatre Londen
woensdag 27 november 2019

foto © Johan Persson

Recensie:

Op enkele meters van elkaar vinden ze plaats, allebei in dezelfde straat in Londen: Strand, 9 to 5 the musical en Waitress. Beide voorstellingen vatten zeer goed de tijdsgeest van nu samen. Het zijn dan ook feministische musicals. In 9 to 5 maakt een vrouw komaf met haar baas, in Waitress zal Jenna (Lucy Jones, die met 'Never give up on you' twee jaar geleden nog te horen was op het Eurovisiesongfestival in Oekraïne) haar man Earl (Tamlyn Henderson) de bons geven op het einde. Hij heeft haar zat gevoerd en zwanger gemaakt, is zijn werk kwijt en zit aan de drank. Behoorlijk agressief gedraagt ie zich ten opzichte van zijn vrouw die tijdens een van de ruzies hem moet kalmeren door te zeggen dat ze zwanger is. Zij moet het geld dat ze verdient bij de taartenzaak Joe's Diner waar ze taarten bedenkt en bakt aan hem afstaan. Maar een deel van het geld verstoppt ze onder andere in de kussens van de zetels. Hij komt daar achter. Zij verklaart dat het om babyspulletjes mee te kopen is. In realiteit houdt ze het geld opzij om op een dag hem te kunnen verlaten. Å Joe (Andrew Boyer) leest in de krant in de buurt van de horoscoop een oproep voor inschrijvingen voor een taartenbakwedstrijd. Hij stelt voor dat Jenna meedoet want er valt 20.000 dollar te rapen. Met dat geld kan ze dan een nieuw leven beginnen samen met de baby die in haar buik groeit.

Waitress baseerde zich op de gelijknamige film van Adrienne Shelly uit 2007. Jessie Nelson schreef het boek, Sara Bareilles nam de liedteksten en de muziek voor haar rekening. Van 27 januari tot 7 maart 2020 zal ze slechts 6 weken trouwens zelf op de planken staan in haar musical op de West End. Ze speelt dan Jenna samen met Gavin Creel die Dr. Pomatter zal spelen.

De musical valt wat licht uit. Door de redelijk beperkte plot begint de voorstelling dan ook al snel te slepen. Al groeit de show wel op muzikaal vlak (waarin vooral country echo's te ontwaren vallen). Vooral in het tweede bedrijf zitten de betere nummers. Het is dan dat Sandra Marvin iedereen eigenlijk naar huis zingt met 'I didn't plan it' in haar rol als Becky waarin ze toegeeft als getrouwde vrouw een affaire te hebben met haar baas Cal (Mark Willshire).

In deze romantische komedie wordt Jenna verliefd op haar gynaecoloog Dr. Pomatter (David Hunter) die een vrouw heeft die zo van haar man houdt, dat Jenna na de bevalling haar affaire met hem zal stoppen. Zijn vrouw verdient dat niet, vindt ze. In het tweede bedrijf zien we dus plots drie koppels: Jenna en haar gynaecoloog, Becky en haar baas en ook de wat slungelige Dawn (een heerlijk komische Laura Baldwin) met Ogie (Joe Sugg). Ogie zingt met Dawn het erg bevreedende 'I love you like a table' wanneer ze op trouwen staan en hij als goocheltruc onder andere het tafelkleed wil wegtrekken waar zij op staat. In een en dezelfde scène bedrijven ze allemaal de liefde. Becky en Cal op de toog terwijl hij kinky keukenmateriaal bovenhaalt om haar bijvoorbeeld te kletsen, Jenna en haar dokter doen het in zijn praktijk op de gynaecoloogzetel en Ogie en Dawn gaan voor een groots rollenspel als historische figuren. Vol blijdschap verklaart de jonge vrouw de dag nadien aan haar collega's dat het geweldig was om te ontdekken dat ze verschillende orgasmes kan krijgen.

Qua aangebrande humor noteren we onder andere dat Jenna 'onderzocht' wil worden door de gynaecoloog, en verder zijn er een hoop aangebrande woordspelingen zoals 'the pineapple upside down pie' (verwijzend naar haar vagina)

en de 'in the dark dark chocolate pie' (verwijzend naar seks in het donker hebben). Verder verwijst ze ook naar zwanger zijn via een gebroken ei en worst-taart. En is het tijd dat de taart uit de oven komt (bevallen). Na de bevalling volgt een tijdsprong en zien we een erg schattige Madison Worley als Jenna's dochter Lulu het toneel opkomen. In geen tijd weet ze de harten te smelten van het voornamelijk vrouwelijke publiek. Â

< Bert Hertogs >

Op Broadway stopt de voorstelling op 5 januari 2020. Op de West End valt het doek op 4 juli 2020 waarna de productie op tour gaat om daarna terug te keren naar Londen.

Deze recensie werd mede mogelijk dankzij Eurostar.

Wist je dat? ... je met Eurostar van Brussel naar Londen reist op amper 2 uur
... dat al kan vanaf 39 euro voor een enkele reis, als je een retourtje boekt.
... er tot 10 treinen per dag rijden tussen Brussel en Londen (in beide richtingen).
... Eurostar sinds 1994 al meer dan 180 miljoen reizigers vervoerd heeft.
... boeken kan vanaf 6 maanden voor einddatum van je reis.
... je met je Eurostarticket 2 museumtickets voor de prijs van 1 kan ontvangen in enkele musea tot 5 dagen na je vertrekdatum.
... de negen grootste musea in Londen (Tate Modern, Tate Britain, The National Gallery, National Portrait Gallery, The British Museum, Victoria and Albert Museum, The British Library, Science Museum en Royal Academy of Arts) daaraan meedoen.
Meer weten over Eurostar en het voordeelprogramma 2 for 1? Bezoek de site op eurostar.be